

eZine

of Modern Texts in Translation

Translation
Café

May 2016

Arthur Conan Doyle

translated into Romanian by
MTTLC graduate Alina Diaconescu

© MTTLC <http://revista.mttlc.ro/>

eZine
of Modern Texts
in Translation

Director
Lidia Vianu

Editor-in-Chief
Violeta Baroană

ISSN 1842-9149

Issue 161
May 2016

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTL
© The University of Bucharest

Short story by **Arthur Conan Doyle**
translated into Romanian by
MTTL graduate
Alina Diaconescu

Reviser:
Alexandra Velicu

IT Expertise:
Cristian Vîjea
Simona Sămulescu

May 2016

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLc), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLc, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

<http://www.masterat.mttlc.ro/>
<http://revista.mttlc.ro/>
<http://www.editura.mttlc.ro/>

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

*The Story of The Man
with the Watches*

by **Arthur Conan Doyle**

*Povestea bărbatului
cu ceasurile*

traducere în limba română de

Alina Diaconescu,

absolventă a MTTLG

**Translation
Café**

May 2016

There are many who will still bear in mind the singular circumstances which, under the heading of the Rugby¹ Mystery, filled many columns of the daily Press in the spring of the year 1892. Coming as it did at a period of exceptional dullness, it attracted perhaps rather more attention than it deserved, but it offered to the public that mixture of the whimsical and the tragic which is most stimulating to the popular imagination. Interest drooped, however, when, after weeks of fruitless investigation, it was found that no final explanation of the facts was forthcoming, and the tragedy seemed from that time to the present to have finally taken its place in the dark catalogue of inexplicable and unexpiated crimes. A recent communication (the authenticity of which appears to be above question) has, however, thrown some new and clear light upon the matter. Before laying it before the public it would be as well, perhaps, that I should refresh their memories as to the singular facts upon which this commentary is founded. These facts were briefly as follows:

At five o'clock on the evening of the 18th of March in the year already mentioned a train left Euston Station² for Manchester. It was a rainy, squally day, which grew wilder as it

Sunt mulți care încă își amintesc împrejurările neobișnuite care, sub titlul de „Misterul de la Rugby¹”, au umplut multe articole de ziar în primăvara anului 1892. Deoarece a apărut după o perioadă caracterizată printr-o remarcabilă lipsă de evenimente, a atras poate ceva mai multă atenție decât merita, dar i-a oferit publicului acea îmbinare de excentricitate și tragedie care este cel mai bun stimulent pentru imaginația oamenilor. Totuși, interesul a scăzut când, după săptămâni de investigație nefructuoasă, s-a descoperit că nu se întrevedea nicio clarificare finală a faptelor, iar tragedia a părut în cele din urmă să își ocupe, de atunci și până astăzi, locul în catalogul întunecat al crimelor inexplicabile și nepedepsite. Cu toate acestea, o înștiințare recentă (a cărei autenticitate pare să fie deasupra oricărei îndoieli) a aruncat o lumină nouă și clară asupra acestei chestiuni. Înainte să o expun publicului, poate că ar fi de preferat să îi împrăstiez acestuia memoria în privința întâmplărilor neobișnuite pe care se întemeiază acest comentariu. Pe scurt, faptele au fost următoarele:

La ora cinci seara, în ziua de 18 martie a anului deja menționat, un tren a pornit din gara Euston² către Manchester. Era o zi ploioasă și furtunoasă, iar vremea se înrăutățea din ce

progressed, so it was by no means the weather in which anyone would travel who was not driven to do so by necessity. The train, however, is a favourite one among Manchester business men who are returning from town, for it does the journey in four hours and twenty minutes, with only three stoppages upon the way. In spite of the inclement evening it was, therefore, fairly well filled upon the occasion of which I speak. The guard of the train was a tried servant of the company – a man who had worked for twenty-two years without a blemish or complaint. His name was John Palmer.

The station clock was upon the stroke of five, and the guard was about to give the customary signal to the engine-driver when he observed two belated passengers hurrying down the platform. The one was an exceptionally tall man, dressed in a long black overcoat with astrakhan collar and cuffs. I have already said that the evening was an inclement one, and the tall traveller had the high, warm collar turned up to protect his throat against the bitter March wind. He appeared, as far as the guard could judge by so hurried an inspection, to be a man between fifty and sixty years of age, who had retained a good deal of the vigour and activity of his

în ce mai mult, astfel că nu era câtuși de puțin o vreme pe care cineva să fi călătorit dacă nu ar fi fost nevoit să o facă. Cu toate acestea, este vorba aici de trenul pe care îl preferă oamenii de afaceri din Manchester care se întorc din oraș, întrucât el parcurge distanța în patru ore și douăzeci de minute, cu doar trei opriri pe drum. Prin urmare, în ciuda vremii aspre, trenul era destul de plin în seara despre care vorbesc. Paznicul feroviar era un vechi slujbaş al gării, un om care lucrase vreme de douăzeci și doi de ani fără să comită vreo greșală și fără să primească vreo reclamație. Numele său era John Palmer.

Orologiul din gară bătea ora cinci, iar paznicul era pe punctul de a îi da conductorului semnalul obișnuit, când observă doi pasageri întârziați, care alergau în josul peronului. Unul dintre ei era un bărbat neobișnuit de înalt, îmbrăcat într-un palton lung și negru, cu guler și manșete de astrahan. Am spus deja că în acea seară vremea era aspră, iar călătorul înalt își ridicase gulerul înalt și călduros pentru a-și apăra gâtul de vântul aprig de martie. Din câte își putuse da seama paznicul în urma unei examinări atât de fugitive, părea un bărbat între cincizeci și șaiszeci de ani, care își păstrase în mare măsură vigoarea și dinamismul din tinerețe. Într-o mână ducea o valiză

youth. In one hand he carried a brown leather Gladstone³ bag. His companion was a lady, tall and erect, walking with a vigorous step which outpaced the gentleman beside her. She wore a long, fawn-coloured dust-cloak, a black, close-fitting toque, and a dark veil which concealed the greater part of her face. The two might very well have passed as father and daughter. They walked swiftly down the line of carriages, glancing in at the windows, until the guard, John Palmer, overtook them.

“Now then, sir, look sharp, the train is going,” said he.

“First-class,” the man answered.

The guard turned the handle of the nearest door. In the carriage which he had opened, there sat a small man with a cigar in his mouth. His appearance seems to have impressed itself upon the guard’s memory, for he was prepared, afterwards, to describe or to identify him. He was a man of thirty-four or thirty-five years of age, dressed in some grey material, sharp-nosed, alert, with a ruddy, weather-beaten face, and a small, closely cropped, black beard. He glanced up as the door was opened. The tall man paused with his foot upon the step.

maro din piele, modelul Gladstone³. Era însoțit de o tânără înaltă cu spatele drept și care mergea cu pași energici, depășindu-l pe domnul de lângă ea. Ea purta o gabardină lungă, cafenie, o tocă fixă pe cap și un văl întunecat care îi ascundea cea mai mare parte din față. Cei doi ar fi putut foarte bine să treacă drept tată și fiică. Merseră repede în jos pe peron, pe lângă șirul de vagoane, aruncând priviri fugare pe ferestre, până când paznicul, John Palmer, îi opri.

—Grăbiți-vă, domnule, pleacă trenul, spuse el.

—Clasa întâi, răspunse bărbatul.

Paznicul răsuci mânerul ușii celei mai apropiate. În vagonul pe care îl deschisese stătea un bărbat mărunț, care avea o țigară în gură. Se pare că înfățișarea lui se întipărise în memoria paznicului, întrucât acesta fu capabil mai târziu să îl descrie sau să îl identifice. Era un bărbat de treizeci și patru sau treizeci și cinci de ani, îmbrăcat într-un material cenușiu, avea nasul ascuțit, era ager, avea un chip roșcovan și bătut de vânt și o barbă scurtă, neagră și tunsă cu grijă. Își ridică scurt privirea când se deschise ușa. Bărbatul înalt se opri cu piciorul pe treaptă.

"This is a smoking compartment. The lady dislikes smoke⁴," said he, looking round at the guard.

"All right! Here you are, sir!" said John Palmer. He slammed the door of the smoking carriage, opened that of the next one, which was empty, and thrust the two travellers in. At the same moment he sounded his whistle and the wheels of the train began to move. The man with the cigar was at the window of his carriage, and said something to the guard as he rolled past him, but the words were lost in the bustle of the departure. Palmer stepped into the guard's van, as it came up to him, and thought no more of the incident.

Twelve minutes after its departure the train reached Willesden Junction, where it stopped for a very short interval. An examination of the tickets has made it certain that no one either joined or left it at this time, and no passenger was seen to alight upon the platform. At 5:14 the journey to Manchester was resumed, and Rugby was reached at 6:50, the express being five minutes late.

At Rugby the attention of the station officials was drawn to the fact that the door of one of the first-class carriages was open. An examination of that compartment, and of its

— Acesta este un vagon pentru fumători. Doamnei nu îi place fumul de țigară⁴, spuse el, întorcându-se spre paznic.

— Desigur! Pofțiți aici, domnule!, spuse John Palmer. Trânti ușa vagonului pentru fumători, o deschise pe cea a vagonului alăturat, care era gol, și îi împinse înăuntru pe cei doi călători. Totodată, sună din fluier și roțile trenului se puseră în mișcare. Bărbatul cu țigara stătea în dreptul ferestrei din compartimentul său și, când paznicul trecu pe lângă el, îi spuse ceva, dar vorbele se pierdură în zarva iscată de plecarea trenului. Palmer intră în vagonul paznicului, după cum se cuvenea, și nu se mai gândi la acest incident.

La douăsprezece minute de la plecare, trenul ajunse în stația Willesden Junction, unde făcu un foarte scurt popas. Controlul biletelor confirmă că, la momentul respectiv, nimeni nu urcase și nu coborâse din tren și niciun pasager nu fu văzut coborând pe peron. La ora cinci și paisprezece minute, călătoria spre Manchester fu continuată și se ajunse la Rugby la ora șase și cincizeci de minute, trenul având o întârziere de cinci minute.

La Rugby, atenția autorităților gării fu atrasă de faptul că ușa unuia dintre compartimentele de clasa întâi era deschisă. Cercetarea compartimentului respectiv și a celui alăturat

neighbour, disclosed a remarkable state of affairs. The smoking carriage in which the short, red-faced man with the black beard had been seen was now empty. Save for a half-smoked cigar, there was no trace whatever of its recent occupant. The door of this carriage was fastened. In the next compartment, to which attention had been originally drawn, there was no sign either of the gentleman with the astrakhan collar or of the young lady who accompanied him. All three passengers had disappeared. On the other hand, there was found upon the floor of this carriage—the one in which the tall traveller and the lady had been—a young man fashionably dressed and of elegant appearance. He lay with his knees drawn up, and his head resting against the farther door, an elbow upon either seat. A bullet had penetrated his heart and his death must have been instantaneous. No one had seen such a man enter the train, and no railway ticket was found in his pocket, neither were there any markings upon his linen, nor papers nor personal property which might help to identify him. Who he was, whence he had come, and how he had met his end were each as great a mystery as what had occurred to the three people who had started an hour and a half before from Willesden in those two

dezvălui o situație uluitoare. Vagonul pentru fumători, în care fusese văzut bărbatul scund, cu chip roșcovan și barbă neagră, era acum gol. În afară de o țigară pe jumătate fumată, nu era nici urmă de călătorul care ocupase de curând vagonul. Ușa vagonului era încuiată. În compartimentul alăturat, care atrăsese inițial atenția, nu era nici urmă de domnul cu guler de astrahan ori de tânăra doamnă care îl însoțea. Toți cei trei pasageri dispăruseră. Pe de altă parte, pe podeaua vagonului în care se aflaseră călătorul înalt și doamna fu găsit un tânăr îmbrăcat după ultima modă și cu o înfățișare distinsă. Zăcea cu genunchii ridicați, cu capul sprijinit de ușa mai îndepărtată și cu fiecare cot rezemat de câte un scaun. Un glonte îi străpunsese inima și trebuie să fi suferit o moarte instantanee. Nimeni nu zărise un om cu o asemenea înfățișare urcând în tren, iar în buzunarul său nu se găsi niciun bilet de tren. Nu era niciun însemn pe lenjeria sa intimă și niciun act sau bun personal nu se găsea acolo care să ajute la identificarea lui. Cine era, de unde venise și cum își găsisse sfârșitul erau mistere la fel de mari precum ceea ce se întâmplase cu cei trei oameni care plecaseră cu o oră și jumătate în urmă din Willesden în cele două compartimente.

compartments.

I have said that there was no personal property which might help to identify him, but it is true that there was one peculiarity about this unknown young man which was much commented upon at the time. In his pockets were found no fewer than six valuable gold watches, three in the various pockets of his waist-coat, one in his ticket-pocket, one in his breast-pocket, and one small one set in a leather strap and fastened round his left wrist. The obvious explanation that the man was a pickpocket, and that this was his plunder, was discounted by the fact that all six were of American make and of a type which is rare in England. Three of them bore the mark of the Rochester⁵ Watchmaking Company; one was by Mason, of Elmira⁶; one was unmarked; and the small one, which was highly jewelled and ornamented, was from Tiffany⁷, of New York. The other contents of his pocket consisted of an ivory knife with a corkscrew by Rodgers⁸, of Sheffield⁹; a small, circular mirror, one inch in diameter; a readmission slip to the Lyceum Theatre; a silver box full of vesta matches, and a brown leather cigar-case containing two cheroots—also two pounds fourteen shillings in money. It was clear, then, that whatever

Am spus că nu a existat niciun bun personal care să poată ajuta la identificarea lui, dar este adevărat că a existat un amănunt ciudat, îndelung comentat la acel moment, legat de acest tânăr necunoscut. În buzunarele sale au fost găsite nu mai puțin de șase ceasuri din aur, de mare preț, trei în numeroasele buzunare de la vestă, unul în buzunarul special în care se ținea de obicei biletul, unul în buzunarul de la piept, și în fine unul mic fixat într-o curea de piele și prins la încheietura mâinii stângi. Explicația evidentă, aceea că bărbatul era hoț de buzunare, iar aceasta era prada lui, a fost trecută cu vederea din cauza faptului că toate cele șase ceasuri erau fabricate în America, iar modelul respectiv nu era des întâlnit în Marea Britanie. Trei dintre ele erau fabricate de compania de ceasuri Rochester⁵, unul era marca Mason, fabricat în Elmira⁶; unul nu avea marca inscripționată; iar cel mic, bogat decorat cu bijuterii și ornamente, era de la Tiffany⁷, din New York. În buzunarul bărbatului se mai aflau un cuțit din fildeș cu tirbușon, marca Rodgers⁸, fabricat în Sheffield⁹; o oglinjoară rotundă cu diametrul de doi centimetri și jumătate; un bilet de la teatrul Lyceum care permitea ieșirea și reintrarea în sală; o cutie

motives may have led to his death, robbery was not among them. As already mentioned, there were no markings upon the man's linen, which appeared to be new, and no tailor's name upon his coat. In appearance he was young, short, smooth-cheeked, and delicately featured. One of his front teeth was conspicuously stopped with gold.

On the discovery of the tragedy an examination was instantly made of the tickets of all passengers, and the number of the passengers themselves was counted. It was found that only three tickets were unaccounted for, corresponding to the three travellers who were missing. The express was then allowed to proceed, but a new guard was sent with it, and John Palmer was detained as a witness at Rugby. The carriage which included the two compartments in question was uncoupled and side-tracked. Then, on the arrival of Inspector Vane, of Scotland Yard¹⁰, and of Mr. Henderson, a detective in the service of the railway company, an exhaustive inquiry was

argintie plină cu chibrituri scurte de ceară și o tabacheră maronie din piele care conținea două țigări cu foi—de asemenea, s-au găsit două lire și paisprezece șilingi. Prin urmare, era evident că, oricare ar fi fost motivele care i-au pricinuit moartea, tâlhăria nu se număra printre ele. După cum am menționat deja, nu exista niciun însemn pe lenjeria intimă a bărbatului, care părea nouă, iar pe palton nu se vedea numele niciunui croitor. Avea înfățișarea unui om tânăr, era scund, cu obraji fini și trăsături delicate. Unul dintre dinții din față era, în mod vădit, placat cu aur.

În clipa în care tragedia fu descoperită, biletele tuturor pasagerilor fură numaidecât controlate, iar pasagerii fură ei înșiși numărați. Se descoperi că doar trei bilete, corespunzătoare celor trei pasageri dispăruți, nu putură fi explicate. Apoi, trenul expres primi permisiunea de a porni, dar fu desemnat un nou paznic, iar John Palmer fu reținut la Rugby în calitate de martor. Vagonul din care făceau parte cele două compartimente în chestiune fu decuplat și scos de pe sine. Apoi, la sosirea inspectorului Vane de la Scotland Yard¹⁰ și a domnului Henderson, un detectiv aflat în slujba companiei feroviare, toate circumstanțele fură amănunțit cercetate.

made into all the circumstances.

That crime had been committed was certain. The bullet, which appeared to have come from a small pistol or revolver, had been fired from some little distance, as there was no scorching of the clothes. No weapon was found in the compartment (which finally disposed of the theory of suicide), nor was there any sign of the brown leather bag which the guard had seen in the hand of the tall gentleman. A lady's parasol was found upon the rack, but no other trace was to be seen of the travellers in either of the sections. Apart from the crime, the question of how or why three passengers (one of them a lady) could get out of the train, and one other get in during the unbroken run between Willesden and Rugby, was one which excited the utmost curiosity among the general public, and gave rise to much speculation in the London Press.

John Palmer, the guard was able at the inquest to give some evidence which threw a little light upon the matter. There was a spot between Tring¹¹ and Cheddington¹², according to his statement, where, on account of some repairs to the line, the train had for a few minutes slowed down to a pace not exceeding eight or ten miles an hour. At that place it might be

Faptul că avusese loc o crimă era incontestabil. Glonte, care părea să provină de la un pistol mic sau revolver, fusese tras de la o distanță mică, întrucât hainele nu erau pârlite. În compartiment nu fu găsită nicio armă (fapt care înlătură, în cele din urmă, teoria sinuciderii) și nu era nici urmă de geanta maro din piele pe care paznicul o văzuse în mâna călătorului înalt. În cuier fu găsită umbrela de soare a unei doamne, dar aceasta era singura urmă lăsată de călători în tot trenul. Pe lângă crimă, modalitatea prin care sau motivul pentru care trei pasageri (printre care și o femeie) s-ar putea da jos din tren, iar un altul ar putea urca în timpul călătoriei neîntrerupte de la Willesden la Rugby, a stârnit publicului larg o curiozitate de nedescris și a dat naștere multor speculații în presa londoneză.

În timpul interogatoriului, John Palmer, paznicul, putu oferi câteva dovezi, care aruncară puțină lumină asupra situației. Potrivit declarației sale, între Tring¹¹ și Cheddington¹² exista un loc unde, deoarece calea ferată era în reparații, trenul încetinise preț de câteva minute, ajungând la o viteză ce nu depășea opt sau zece mile pe oră. În acel loc, un bărbat, sau

possible for a man, or even for an exceptionally active woman, to have left the train without serious injury. It was true that a gang of platelayers was there, and that they had seen nothing, but it was their custom to stand in the middle between the metals, and the open carriage door was upon the far side, so that it was conceivable that someone might have alighted unseen, as the darkness would by that time be drawing in. A steep embankment would instantly screen anyone who sprang out from the observation of the navvies.

The guard also deposed that there was a good deal of movement upon the platform at Willesden Junction, and that though it was certain that no one had either joined or left the train there, it was still quite possible that some of the passengers might have changed unseen from one compartment to another. It was by no means uncommon for a gentleman to finish his cigar in a smoking carriage and then to change to a clearer atmosphere. Supposing that the man with the black beard had done so at Willesden (and the half-smoked cigar upon the floor seemed to favour the supposition), he would naturally go into the nearest section, which would bring him into the company of the two other actors in this drama. Thus

chiar și o femeie deosebit de energică, ar fi putut părăsi trenul fără să fi suferit răni grave. Este adevărat că acolo se afla un grup de constructori de cale ferată, care nu văzuseră nimic, dar aceștia obișnuiau să stea la mijloc între șinele de cale ferată, iar ușa era deschisă pe partea opusă a vagonului, astfel că era posibil ca cineva să fi putut coborî nevăzut, deoarece la acea oră începuse deja să se întunece. Un rambleu abrupt ar fi ascuns imediat de privirile constructorilor pe oricine ar fi sărit.

Paznicul mărturisi și că a fost multă agitație în dreptul peronului din Stația Willesden și că, deși se știa cu certitudine că nimeni nu urcase în tren și nici nu coborâse în acel loc, era totuși foarte posibil ca unii pasageri să fi schimbat compartimentul fără să fi fost văzuți. Nu era deloc neobișnuit ca un domn să își termine țigara într-un vagon pentru fumători și apoi să se mute într-un alt vagon, unde aerul era mai curat. Presupunând că astfel procedase bărbatul cu barbă neagră (iar țigara fumată pe jumătate de pe podea părea să întărească această presupunere), s-ar fi dus, firește, în compartimentul cel mai apropiat, ajungând astfel în prezența celorlalți doi protagoniști ai acestei tragedii. Prin urmare, prima etapă a

the first stage of the affair might be surmised without any great breach of probability. But what the second stage had been, or how the final one had been arrived at, neither the guard nor the experienced detective officers could suggest.

A careful examination of the line between Willesden and Rugby resulted in one discovery which might or might not have a bearing upon the tragedy. Near Tring, at the very place where the train slowed down, there was found at the bottom of the embankment a small pocket Testament, very shabby and worn. It was printed by the Bible Society of London¹³, and bore an inscription: "From John to Alice. Jan. 13th, 1856," upon the fly-leaf. Underneath was written: "James. July 4th, 1859," and beneath that again: "Edward. Nov. 1st, 1869," all the entries being in the same handwriting. This was the only clue, if it could be called a clue, which the police obtained, and the coroner's verdict of "Murder by a person or persons unknown" was the unsatisfactory ending of a singular case. Advertisement, rewards, and inquiries proved equally fruitless, and nothing could be found which was solid enough to form the basis for a profitable investigation.

It would be a mistake, however, to suppose that no

acestei întâmplări poate fi presupusă fără mari digresiuni de la fapte. Dar nici paznicul și nici ofițerii de investigație cu experiență nu putură să explice care a fost cea de-a doua etapă, sau cum s-a ajuns la etapa finală.

Cercetarea amănunțită a liniei dintre Willesden și Rugby duse la o descoperire care ar fi putut sau nu să aibă legătură cu tragedia. În apropiere de Tring, chiar în locul în care trenul a încetinit, fu găsită, pe fundul rambleului, o Biblie mică, de buzunar, foarte murdară și uzată. Era tipărită de Societatea Biblică din Londra¹³, iar pe prima pagină era inscripționat: „De la John pentru Alice. 13 ianuarie 1856”. Dedesubt scria „James. 4 iulie 1859”, iar mai jos „Eduard. 1 noiembrie 1869”, toate inscripțiile fiind notate cu același scris de mână. Acesta fu singurul indiciu, dacă se poate numi indiciu, obținut de politie, iar verdictul anchetatorului, „Crimă cu autor sau autori necunoscuți”, fu finalul nesatisfăcător al acestui caz neobișnuit. Anunțurile, recompensele și cercetările se dovediră la fel de zadarnice și nu se găsi nicio probă suficient de temeinică de la care să poată porni o investigație fructuoasă.

Cu toate acestea, ar fi o greșeală să presupunem că nu a

theories were formed to account for the facts. On the contrary, the Press, both in England and in America, teemed with suggestions and suppositions, most of which were obviously absurd. The fact that the watches were of American make, and some peculiarities in connection with the gold stopping of his front tooth, appeared to indicate that the deceased was a citizen of the United States, though his linen, clothes and boots were undoubtedly of British manufacture. It was surmised, by some, that he was concealed under the seat, and that, being discovered, he was for some reason, possibly because he had overheard their guilty secrets, put to death by his fellow-passengers. When coupled with generalities as to the ferocity and cunning of anarchical and other secret societies, this theory sounded as plausible as any.

The fact that he should be without a ticket would be consistent with the idea of concealment, and it was well known that women played a prominent part in the Nihilistic¹⁴ propaganda. On the other hand, it was clear, from the guard's statement, that the man must have been hidden there BEFORE the others arrived, and how unlikely the coincidence that conspirators should stray exactly into the very compartment in

fost formulată nicio teorie care să explice faptele. Dimpotrivă, în presă, atât în Marea Britanie, cât și în America, au apărut numeroase sugestii și presupuneri, dintre care majoritatea erau, în mod evident, absurde. Faptul că ceasurile erau fabricate în America și câteva particularități legate de aurul cu care era placat dintele său păreau să indice că decedatul era cetățean american, deși lenjeria intimă, hainele și cizmele sale erau fără îndoială fabricate în Marea Britanie. Unii au presupus că se ascunsese sub scaun și, fiind descoperit, fusese ucis de ceilalți pasageri, probabil pentru că le auzise secretele vinovate. Pusă laolaltă cu noțiunile general cunoscute privind ferocitatea și viclenia anarhiștilor și ale altor societăți secrete, această teorie era la fel de plauzibilă ca oricare alta.

Faptul că nu avea bilet părea să fie în concordanță cu ideea unei ascunzători și era binecunoscut faptul că femeile jucau un rol important în propaganda nihilistă¹⁴. Pe de altă parte, din declarația paznicului era evident că bărbatul trebuie să se fi ascuns acolo ÎNAINTE ca ceilalți să sosească, iar coincidența extraordinară a făcut ca uneltorii să intre tocmai în compartimentul în care era deja ascuns un spion. În plus,

which a spy was already concealed! Besides, this explanation ignored the man in the smoking carriage, and gave no reason at all for his simultaneous disappearance. The police had little difficulty in showing that such a theory would not cover the facts, but they were unprepared in the absence of evidence to advance any alternative explanation.

There was a letter in the *Daily Gazette*¹⁵, over the signature of a well-known criminal investigator, which gave rise to considerable discussion at the time. He had formed a hypothesis which had at least ingenuity to recommend it, and I cannot do better than append it in his own words.

"Whatever may be the truth," said he, "it must depend upon some bizarre and rare combination of events, so we need have no hesitation in postulating such events in our explanation. In the absence of data we must abandon the analytic or scientific method of investigation, and must approach it in the synthetic fashion. In a word, instead of taking known events and deducing from them what has occurred, we must build up a fanciful explanation if it will only be consistent with known events. We can then test this explanation by any fresh facts which may arise. If they all fit

această teorie nu îl lua în considerare pe bărbatul din vagonul pentru fumători și nu oferea niciun motiv pentru dispariția sa concomitentă. Polițiștilor le-a fost ușor să demonstreze că o astfel de teorie nu ar explica faptele, dar, în lipsa dovezilor, nu au putut sugera nicio altă explicație.

În ziarul *Daily Gazette*¹⁵ a apărut o scrisoare, semnată de un binecunoscut detectiv criminalist, care a stârnit numeroase discuții la momentul respectiv. Acesta formulase o ipoteză care avea cel puțin meritul de a fi ingenioasă și cel mai bine ar fi să v-o prezint cu propriile sale cuvinte.

„Oricare ar fi adevărul”, a spus el, „trebuie să se sprijine pe o îmbinare stranie și rar întâlnită de evenimente, astfel că nu trebuie să ne sfiim să postulăm astfel de evenimente în explicația noastră. În absența datelor, trebuie să abandonăm metoda analitică, sau științifică, de investigație și să analizăm evenimentele într-o manieră sintetică. Într-un cuvânt, în loc să consemnăm fapte și să deducem din ele ce s-a întâmplat, trebuie să construim o explicație fantezistă, care să fie în concordanță cu faptele cunoscute. Apoi putem verifica dacă toate informațiile noi care ar putea apărea întăresc această

into their places, the probability is that we are upon the right track, and with each fresh fact this probability increases in a geometrical progression until the evidence becomes final and convincing.

"Now, there is one most remarkable and suggestive fact which has not met with the attention which it deserves. There is a local train running through Harrow¹⁶ and King's Langley¹⁷, which is timed in such a way that the express must have overtaken it at or about the period when it eased down its speed to eight miles an hour on account of the repairs of the line. The two trains would at that time be travelling in the same direction at a similar rate of speed and upon parallel lines. It is within every one's experience how, under such circumstances, the occupant of each carriage can see very plainly the passengers in the other carriages opposite to him. The lamps of the express had been lit at Willesden, so that each compartment was brightly illuminated, and most visible to an observer from outside.

"Now, the sequence of events as I reconstruct them would be after this fashion. This young man with the abnormal number of watches was alone in the carriage of the slow train.

explicație. Dacă lucrurile încep să prindă contur, probabilitatea este că suntem pe drumul cel bun, iar cu fiecare informație nouă, această probabilitate crește în progresie geometrică, până când dovezile devin de netăgăduit și convingătoare.

Acum, există un fapt cât se poate de remarcabil și sugestiv, care nu a primit atenția pe care o merită. Prin Harrow¹⁶ și King's Langley¹⁷ circulă un tren local, cronometrat în așa fel încât trenul expres trebuie să îl fi ajuns din urmă cam în același timp când, din cauză că linia ferată era în reparații, trenul local a încetinit până la viteza de opt mile pe oră. În acel moment, cele două trenuri trebuie să fi circulat în aceeași direcție, cu aproape aceeași viteză și pe linii paralele. Știm cu toții din proprie experiență că, în astfel de împrejurări, călătorii din fiecare vagon îi pot vedea foarte clar pe cei din vagonul paralel. Luminile din trenul expres fuseseră aprinse la Willesden, astfel că fiecare compartiment era intens luminat, iar cineva din afară ar fi putut vedea cât se poate de clar înăuntru.

Acum, eu aș reconstitui șirul de evenimente în felul următor: tânărul cu un număr neobișnuit de ceasuri se afla singur în compartimentul din trenul care mergea încet. Vom

His ticket, with his papers and gloves and other things, was, we will suppose, on the seat beside him. He was probably an American, and also probably a man of weak intellect. The excessive wearing of jewellery is an early symptom in some forms of mania.

"As he sat watching the carriages of the express which were (on account of the state of the line) going at the same pace as himself, he suddenly saw some people in it whom he knew. We will suppose for the sake of our theory that these people were a woman whom he loved and a man whom he hated – and who in return hated him. The young man was excitable and impulsive. He opened the door of his carriage, stepped from the footboard of the local train to the footboard of the express, opened the other door, and made his way into the presence of these two people. The feat (on the supposition that the trains were going at the same pace) is by no means so perilous as it might appear.

"Having now got our young man, without his ticket, into the carriage in which the elder man and the young woman are travelling, it is not difficult to imagine that a violent scene ensued. It is possible that the pair were also Americans, which

presupune că biletul, împreună cu actele, mânușile și celelalte lucruri ale sale, se aflau pe scaunul alăturat. Era probabil american și un om slab la minte. Bijuteriile purtate în exces reprezintă un simptom timpuriu al unor forme de manie.

În timp ce stătea și privea vagoanele trenului expres, care, din cauza condiției în care se afla calea ferată, circula cu aceeași viteză ca trenul în care se afla el, tânărul a văzut deodată, în celălalt tren, niște oameni pe care îi cunoștea. De dragul teoriei noastre, vom presupune că acești oameni erau o femeie pe care o iubea și un bărbat pe care îl ura – și care îl ura la rândul lui. Tânărul era irascibil și impulsiv. A deschis ușa de la vagonul în care se afla, a pășit de pe scara trenului local pe cea a trenului expres, a deschis ușa acestuia și și-a croit drum până ce i-a găsit pe cei doi oameni. Această faptă (presupunând că cele două trenuri mergeau cu aceeași viteză) nu este nici pe departe atât de periculoasă pe cât ar putea părea.

Acum că tânărul nostru se afla, fără bilet, în vagonul în care călătoreau bărbatul în vârstă și tânăra femeie, nu este greu să ne imaginăm că a avut loc o scenă violentă. Este posibil ca și cei doi oameni să fi fost americani, ceea ce este cu atât mai

is the more probable as the man carried a weapon—an unusual thing in England. If our supposition of incipient mania is correct, the young man is likely to have assaulted the other. As the upshot of the quarrel the elder man shot the intruder, and then made his escape from the carriage, taking the young lady with him. We will suppose that all this happened very rapidly, and that the train was still going at so slow a pace that it was not difficult for them to leave it. A woman might leave a train going at eight miles an hour. As a matter of fact, we know that this woman DID do so.

"And now we have to fit in the man in the smoking carriage. Presuming that we have, up to this point, reconstructed the tragedy correctly, we shall find nothing in this other man to cause us to reconsider our conclusions. According to my theory, this man saw the young fellow cross from one train to the other, saw him open the door, heard the pistol-shot, saw the two fugitives spring out on to the line, realized that murder had been done, and sprang out himself in pursuit. Why he has never been heard of since—whether he met his own death in the pursuit, or whether, as is more likely, he was made to realize that it was not a case for his

probabil, cu cât bărbatul purta o armă—lucru neobișnuit în Marea Britanie. Dacă presupunerea noastră referitoare la mania aflată în stare incipientă este corectă, bărbatul tânăr trebuie să îl fi atacat pe celălalt. În urma luptei, bărbatul în vârstă l-a împușcat pe intrus și apoi a fugit din vagon, luând-o cu el și pe tânăra doamnă. Vom presupune că toate acestea s-au petrecut foarte repede și că trenul încă mergea cu o viteză atât de mică, încât nu le-a fost greu să iasă din el. O femeie ar putea ieși dintr-un tren care circulă cu viteza de opt mile pe oră. De fapt, știm că o femeie CHIAR ASTA a făcut.

Și acum trebuie să îi găsim locul în poveste bărbatului din vagonul pentru fumători. Presupunând că am reconstituit corect tragedia până în acest punct, cel de-al doilea bărbat nu ne va da niciun motiv să ne revizuim concluziile. Potrivit teoriei mele, acest bărbat l-a văzut pe cel tânăr trecând dintr-un tren în altul, l-a văzut deschizând ușa, a auzit pistolul descărcându-se, i-a văzut pe cei doi fugari sărind pe calea ferată, și-a dat seama că fusese comisă o crimă și a sărit el însuși în urmărire. De ce nu s-a mai auzit de el de atunci—fie că și-a aflat sfârșitul în timpul urmăririi, fie, mai probabil, i s-a dat de înțeles că nu era cazul să intervină—este un amănunt pe care nu îl putem nicicum

interference—is a detail which we have at present no means of explaining. I acknowledge that there are some difficulties in the way. At first sight, it might seem improbable that at such a moment a murderer would burden himself in his flight with a brown leather bag. My answer is that he was well aware that if the bag were found his identity would be established. It was absolutely necessary for him to take it with him. My theory stands or falls upon one point, and I call upon the railway company to make strict inquiry as to whether a ticket was found unclaimed in the local train through Harrow and King's Langley upon the 18th of March. If such a ticket were found my case is proved. If not, my theory may still be the correct one, for it is conceivable either that he travelled without a ticket or that his ticket was lost."

To this elaborate and plausible hypothesis the answer of the police and of the company was, first, that no such ticket was found; secondly, that the slow train would never run parallel to the express; and, thirdly, that the local train had been stationary in King's Langley Station when the express, going at fifty miles an hour, had flashed past it. So perished the only satisfying explanation, and five years have elapsed without supplying a

explica în acest moment. Recunosc că există câteva dificultăți în acest demers. La o primă vedere poate părea puțin probabil că, într-un asemenea moment, un ucigaș și-ar îngreuna fuga, luând cu el o geantă maro de piele. Răspunsul meu este că știa foarte bine că, în cazul în care geanta ar fi găsită, identitatea sa va fi deconspirată. Era absolut necesar să o ia cu el. Un detaliu fie îmi va confirma, fie îmi va infirma teoria și apelez la compania feroviară să conducă o anchetă riguroasă pentru a afla dacă a fost găsit un bilet nerevendicat în trenul local care a circulat între Harrow și King's Langley pe data de 18 martie. În cazul în care un astfel de bilet va fi găsit, se va dovedi că am avut dreptate. În caz contrar, teoria mea încă ar putea fi cea corectă, deoarece este posibil ca bărbatul fie să fi călătorit fără bilet, fie ca biletul să se fi pierdut."

Răspunsul poliției și al companiei feroviare la această ipoteză elaborată și plauzibilă a fost, în primul rând, că nu a fost găsit un astfel de bilet; în al doilea rând, trenul care merge încet nu ar circula niciodată în paralel cu trenul expres și, în al treilea rând, trenul local fusese oprit în King's Langley când expresul, care circula cu cincizeci de mile pe oră, a trecut ca un fulger pe lângă el. Astfel fu infirmată singura explicație

new one. Now, at last, there comes a statement which covers all the facts, and which must be regarded as authentic. It took the shape of a letter dated from New York, and addressed to the same criminal investigator whose theory I have quoted. It is given here in extenso, with the exception of the two opening paragraphs, which are personal in their nature:

"You'll excuse me if I'm not very free with names. There's less reason now than there was five years ago when mother was still living. But for all that, I had rather cover up our tracks all I can. But I owe you an explanation, for if your idea of it was wrong, it was a mighty ingenious one all the same. I'll have to go back a little so as you may understand all about it.

"My people came from Bucks¹⁸, England, and emigrated to the States in the early fifties. They settled in Rochester, in the State of New York, where my father ran a large dry goods store. There were only two sons: myself, James, and my brother, Edward. I was ten years older than my brother, and after my father died I sort of took the place of a father to him, as an elder brother would. He was a bright, spirited boy, and just

plauzibilă și au trecut cinci ani fără să mai apară alta. Acum, în cele din urmă, a apărut o explicație care acoperă toate faptele și trebuie considerată veridică. A venit din New York sub forma unei scrisori și îi era adresată aceluiași detectiv criminalist a cărui teorie am citat-o. Scrisoarea este prezentată aici în întregime, cu excepția primelor două paragrafe, care sunt de natură personală:

„Mă veți scuza dacă nu voi da multe nume. Am mai puține motive acum decât acum cinci ani, când mama încă trăia. Cu toate acestea, prefer, pe cât posibil, să nu las niciun indiciu. Dar vă datorez o explicație, deoarece, deși ipoteza dumneavoastră a fost greșită, a fost totuși foarte ingenioasă. Va trebui să reiau puțin povestea pentru ca să puteți înțelege totul.

Familia mea provine din orașul Bucks¹⁸, din Marea Britanie și a emigrat în State la începutul anilor '50. S-au stabilit în Rochester, în statul New York, unde tatăl meu administra un magazin mare de galanterie. Eram doi fii: eu, James, și fratele meu, Eduard. Eram cu zece ani mai mare decât fratele meu și după moartea tatălui meu am fost ca un tată pentru el, așa cum ar fi făcut orice frate mai mare. Era un băiat isteț și vioi și una

one of the most beautiful creatures that ever lived. But there was always a soft spot in him, and it was like mould in cheese, for it spread and spread, and nothing that you could do would stop it. Mother saw it just as clearly as I did, but she went on spoiling him all the same, for he had such a way with him that you could refuse him nothing. I did all I could to hold him in, and he hated me for my pains.

"At last he fairly got his head, and nothing that we could do would stop him. He got off into New York, and went rapidly from bad to worse. At first he was only fast, and then he was criminal; and then, at the end of a year or two, he was one of the most notorious young crooks in the city. He had formed a friendship with Sparrow MacCoy, who was at the head of his profession as a bunco-steerer, green goodsman and general rascal. They took to card-sharping, and frequented some of the best hotels in New York. My brother was an excellent actor (he might have made an honest name for himself if he had chosen), and he would take the parts of a young Englishman of title, of a simple lad from the West, or of a college undergraduate, whichever suited Sparrow MacCoy's purpose. And then one day he dressed himself as a girl, and he

dintre cele mai frumoase ființe care au trăit vreodată. Dar a avut dintotdeauna o slăbiciune care s-a extins precum mușgaiul în brânză, fără să poată fi oprită. Mama a văzut asta la fel de bine ca mine, dar a continuat totuși să îl răsfete, deoarece, din pricina felului său de a fi, nu îi puteai refuza nimic. Eu am făcut tot ce am putut pentru a-l ține în frâu, iar el m-a urât pentru osteneala pe care mi-am dat-o.

Până la urmă, am pierdut complet controlul asupra lui și nu l-am mai putut nicicum opri. A plecat la New York și a ajuns repede din rău în mai rău. La început era doar necinstit, iar apoi a devenit un infractor și apoi, după un an sau doi, era unul din cei mai notorii escroci din oraș. Se împrietenise cu Sparrow McCoy, cel mai mare pungaș, escroc și borfaș de rând. Au ajuns cartofoari și frecventau unele din cele mai bune hoteluri din New York. Fratele meu era un actor excelent (ar fi putut deveni cineva pe căi curate, dacă ar fi vrut) și juca rolul unui tânăr nobil englez, al unui băiat simplu din vest sau al unui student – oricare servea mai bine intereselor lui Sparrow MacCoy. Într-o zi, s-a îmbrăcat ca o fată și rolul i s-a potrivit atât de bine, iar el a fost o momeală atât de prețioasă, încât aceasta a rămas apoi înșelătoria lor preferată. Rezolvaseră lucrurile cu Tammany și

carried it off so well, and made himself such a valuable decoy, that it was their favourite game afterwards. They had made it right with Tammany and with the police, so it seemed as if nothing could ever stop them, for those were in the days before the Lexow Commission¹⁹, and if you only had a pull, you could do pretty nearly everything you wanted.

"And nothing would have stopped them if they had only stuck to cards and New York, but they must needs come up Rochester way, and forge a name upon a cheque. It was my brother that did it, though everyone knew that it was under the influence of Sparrow MacCoy. I bought up that cheque, and a pretty sum it cost me. Then I went to my brother, laid it before him on the table, and swore to him that I would prosecute if he did not clear out of the country. At first he simply laughed. I could not prosecute, he said, without breaking our mother's heart, and he knew that I would not do that. I made him understand, however, that our mother's heart was being broken in any case, and that I had set firm on the point that I would rather see him in Rochester gaol than in a New York hotel. So at last he gave in, and he made me a solemn promise that he would see Sparrow MacCoy no more, that he would go to

cu poliția, astfel că nimic nu părea să-i poată opri, deoarece toate astea se întâmplau înainte ca Legea Lexow¹⁹ să fie promulgată și, în cazul în care cunoșteai pe cineva sus-pus, puteai face aproape tot ce doreai.

Nimic nu i-ar fi oprit dacă ar fi rămas la jocul de cărți în New York, dar au trebuit ei neapărat să vină în Rochester și să falsifice numele cuiva pe un cec. Fratele meu a făcut-o, deși toată lumea știa că era influențat de Sparrow MacCoy. Am plătit eu cecul și m-a costat o sumă frumoasă. Apoi am mers la fratele meu, i l-am pus pe masă, în fața ochilor, și i-am jurat că îl voi da în judecată dacă nu va părăsi țara. La început, pur și simplu a râs. A spus că nu îl puteam da în judecată fără să îi frâng inima mamei noastre și știa că nu aş face asta. L-am făcut totuși să înțeleagă că inima mamei era oricum frântă, iar eu luasem hotărârea de neclintit că preferam să îl văd într-o închisoare din Rochester decât într-un hotel din New York. Așa că, în cele din urmă, a cedat și mi-a promis că nu va merge în Europa și că se va implica în orice afacere cinstită în care îl voi ajuta să intre. L-am dus deîndată la un vechi prieten de familie,

Europe, and that he would turn his hand to any honest trade that I helped him to get. I took him down right away to an old family friend, Joe Willson, who is an exporter of American watches and clocks, and I got him to give Edward an agency in London, with a small salary and a 15 per cent commission on all business. His manner and appearance were so good that he won the old man over at once, and within a week he was sent off to London with a case full of samples.

"It seemed to me that this business of the cheque had really given my brother a fright, and that there was some chance of his settling down into an honest line of life. My mother had spoken with him, and what she said had touched him, for she had always been the best of mothers to him and he had been the great sorrow of her life. But I knew that this man Sparrow MacCoy had a great influence over Edward and my chance of keeping the lad straight lay in breaking the connection between them. I had a friend in the New York detective force, and through him I kept a watch upon MacCoy. When, within a fortnight of my brother's sailing, I heard that MacCoy had taken a berth in the Etruria, I was as certain as if he had told me that he was going over to England for the purpose of coaxing

Joe Willson, exportator de ceasuri de mână și de perete fabricate în America și l-am convins pe acesta să îi ofere lui Eduard un birou în Londra, un salariu mic și un comision de 15% pentru fiecare afacere. Felul său de a fi și aspectul său erau atât de plăcute, încât l-a cucerit deîndată pe bătrân, iar în mai puțin de o săptămână a fost trimis la Londra cu o valiză plină cu mostre.

Mi se părea că povestea cu cecul îl speriasă cu adevărat pe fratele meu și erau șanse ca el să se deprindă cu un stil de viață onest. Mama discutasă cu el, iar vorbele ei îl emoționaseră, întrucât ea fusese mereu cea mai bună dintre mame, iar el îi pricinuisese cea mai mare durere a vieții. Dar știam că acest bărbat, Sparrow MacCoy, avea o mare influență asupra lui Eduard, iar șansa mea de a ține băiatul în frâu consta în ruperea legăturii dintre cei doi. Aveam un prieten detectiv în New York și prin intermediul lui l-am supravegheat pe MacCoy. Atunci când, la două săptămâni după ce vasul pe care se afla fratele meu plecase, am auzit că MacCoy își luase o cușetă pe vasul Etruria, am fost la fel de sigur ca și cum mi-ar fi spus-o chiar el că se ducea în Marea Britanie, cu scopul de a-l convinge pe

Edward back again into the ways that he had left. In an instant I had resolved to go also, and to pit my influence against MacCoy's. I knew it was a losing fight, but I thought, and my mother thought, that it was my duty. We passed the last night together in prayer for my success, and she gave me her own Testament that my father had given her on the day of their marriage in the Old Country, so that I might always wear it next my heart.

"I was a fellow-traveller, on the steamship, with Sparrow MacCoy, and at least I had the satisfaction of spoiling his little game for the voyage. The very first night I went into the smoking-room, and found him at the head of a card-table, with a half a dozen young fellows who were carrying their full purses and their empty skulls over to Europe. He was settling down for his harvest, and a rich one it would have been. But I soon changed all that.

"Gentlemen,' said I, 'are you aware whom you are playing with?'

"What's that to you? You mind your own business!' said he, with an oath.

"Who is it, anyway?' asked one of the dudes.

Eduard să revină pe căile pe care le abandonase. Într-o clipă, mă hotărâsem să merg și eu și să îmi folosesc influența pentru a o înlătura pe cea a lui MacCoy. Știam că era o bătălie pierdută, dar eu și mama eram de părere că era datoria mea. Am petrecut ultima noapte rugându-ne împreună pentru izbânda mea, iar ea mi-a dat Biblia ei, pe care i-o dăruise tatăl meu în ziua în care se căsătoriseră în Bătrâna Anglie, ca să o port mereu lângă inimă.

Am călătorit pe același vas cu aburi ca Sparrow MacCoy și cel puțin am avut satisfacția să îi dejoc micile planuri din timpul călătoriei. Chiar în prima noapte m-am dus în salonul pentru fumători și l-am găsit așezat în capul unei mese de joc, alături de șase tineri care își transportau pungile pline și capetele goale în Europa. Era concentrat asupra câștigului său, care ar fi fost unul însemnat. Dar eu am schimbat asta repede.

— Domnilor, am spus, știți cu cine jucați?

— Ce-ți pasă ție? Vezi-ți de treaba ta! a rostit el, cu o înjurătură.

— Ei, cine e? a întrebat unul dintre bărbați.

"He's Sparrow MacCoy, the most notorious card-sharper in the States."

"Up he jumped with a bottle in his hand, but he remembered that he was under the flag of the effete Old Country, where law and order run, and Tammany has no pull. Gaol and the gallows wait for violence and murder, and there's no slipping out by the back door on board an ocean liner."

"Prove your words, you -- !" said he.

"I will!" said I. "If you will turn up your right shirt-sleeve to the shoulder, I will either prove my words or I will eat them."

"He turned white and said not a word. You see, I knew something of his ways, and I was aware of that part of the mechanism which he and all such sharpers use consists of an elastic down the arm with a clip just above the wrist. It is by means of this clip that they withdraw from their hands the cards which they do not want, while they substitute other cards from another hiding place. I reckoned on it being there, and it was. He cursed me, slunk out of the saloon, and was hardly seen again during the voyage. For once, at any rate, I got level

— E Sparrow MacCoy, cel mai rău-famat cartofoar din State.

A sărit de pe scaun cu o sticlă în mână, dar și-a amintit că se afla sub steagul secătuiei Țării Bătrâne, unde domnesc legea și ordinea, iar Tammany nu are nicio influență. Temnița și eșafodul îi așteaptă pe cei care au săvârșit acte de violență sau crime, iar într-un transatlantic aflat în larg nu te poți furișă pe ușa din spate.

— Dovedește ce ai spus...! rosti el.

— Așa voi face! am spus. Dacă îți vei ridica mâneca dreaptă până la umăr, fie se va dovedi că am spus adevărul, fie îmi voi retrage cuvintele.

S-a albit la față și nu a mai spus niciun cuvânt. Vedeți dumneavoastră, îi cunoșteam într-o oarecare măsură trucurile și știam că mecanismul folosit de el și de alți cartofoari de teapa sa era alcătuit dintr-o agrafă prinsă cu un elastic de braț, chiar deasupra încheieturii. Cu ajutorul acestei agrafe, ei sustrag din mână cărțile pe care nu le doresc, în timp ce le înlocuiesc cu cărți ascunse în alt loc. M-am gândit că va fi acolo și așa a fost. M-a blestemat, s-a furișat afară din salon și aproape că nu a mai fost văzut pe durata călătoriei. Cel puțin mi-am luat și eu o dată

with Mister Sparrow MacCoy.

"But he soon had his revenge upon me, for when it came to influencing my brother he outweighed me every time. Edward had kept himself straight in London for the first few weeks, and had done some business with his American watches, until this villain came across his path once more. I did my best, but the best was little enough. The next thing I heard there had been a scandal at one of the Northumberland Avenue²⁰ hotels: a traveller had been fleeced of a large sum by two confederate card-sharpers, and the matter was in the hands of Scotland Yard. The first I learned of it was in the evening paper, and I was at once certain that my brother and MacCoy were back at their old games. I hurried at once to Edward's lodgings. They told me that he and a tall gentleman (whom I recognized as MacCoy) had gone off together, and that he had left the lodgings and taken his things with him. The landlady had heard them give several directions to the cabman, ending with Euston Station, and she had accidentally overheard the tall gentleman saying something about Manchester. She believed that that was their destination.

revanșa asupra Domnului Sparrow MacCoy.

Dar s-a răzbunat pe mine în curând, deoarece întotdeauna a avut mai multă influență asupra fratelui meu decât mine. Eduard nu se abătuse de la calea cea dreaptă în primele săptămâni petrecute în Londra și făcuse niște afaceri cu ceasurile sale fabricate în America, până când ticălosul acesta i-a ieșit din nou în cale. Am făcut tot ce mi-a stat în putință, dar nu a fost suficient. Apoi am auzit că într-unul din hotelurile de pe Northumberland Avenue²⁰ avusese loc un scandal: un călător fusese jefuit de o sumă importantă de bani de către doi cartofoari complici, iar această problemă se afla în mâinile celor de la Scotland Yard. Prima oară am aflat despre el în ziarul de seară și am fost numaidecât sigur că fratele meu și MacCoy își reluaseră vechile obiceiuri. M-am dus de îndată la locuința închiriată de Eduard. Mi s-a spus că plecase însoțit de un domn înalt (pe care l-am recunoscut ca fiind MacCoy) și că părăsise locuința, luându-și lucrurile cu el. Proprietara îl auzise dând indicații șoferului de taximetru și menționând la sfârșit Gara Euston și, fără să vrea, îl auzise pe domnul înalt spunând ceva despre Manchester. Proprietara era de părere că aceea era destinația lor.

"A glance at the time-table showed me that the most likely train was at five, though there was another at 4:35 which they might have caught. I had only time to get the later one, but found no sign of them either at the depot or in the train. They must have gone on by the earlier one, so I determined to follow them to Manchester and search for them in the hotels there. One last appeal to my brother by all that he owed to my mother might even now be the salvation of him. My nerves were overstrung, and I lit a cigar to steady them. At that moment, just as the train was moving off, the door of my compartment was flung open, and there were MacCoy and my brother on the platform.

"They were both disguised, and with good reason, for they knew that the London police were after them. MacCoy had a great astrakhan collar drawn up, so that only his eyes and nose were showing. My brother was dressed like a woman, with a black veil half down his face, but of course it did not deceive me for an instant, nor would it have done so even if I had not known that he had often used such a dress before. I started up, and as I did so MacCoy recognized me. He said something, the

Aruncând o privire fugară asupra orarului trenurilor, mi-am dat seama că cel mai probabil aveau să ia trenul care pleca la ora cinci, deși mai exista un tren la 16:35, pe care se putea să îl fi prins. Nu am avut timp să ajung decât la cel care pleca mai târziu, dar nu era nici urmă de ei, nici în depou și nici în tren. Cu siguranță plecaseră mai devreme, așa că m-am hotărât să îi urmez până la Manchester și să îi caut în hotelurile de acolo. Un ultim apel către fratele meu, în numele a tot ce îi datora mamei, l-ar fi putut salva chiar și acum. Aveam nervii încordați la maximum și mi-am aprins o țigară pentru a-i calma. În acel moment, chiar în clipa în care trenul a pornit din loc, ușa de la compartiment s-a deschis, iar pe peron stăteau MacCoy și fratele meu.

Amândoi erau deghizați, și pe bună dreptate, întrucât știau că poliția din Londra îi căuta. MacCoy avea un guler gros de astrahan ridicat, astfel că i se vedeau doar ochii și nasul. Fratele meu era îmbrăcat ca o femeie, cu un văl negru care îi acoperea jumătate din față, dar bineînțeles că nu m-a indus nicio clipă în eroare și nu ar fi făcut-o nici dacă nu aș fi știut că mai purtase astfel de costumații de multe ori în trecut. Am pornit spre ei, iar MacCoy m-a recunoscut. A spus ceva, conductorul a trântit ușa

conductor slammed the door, and they were shown into the next compartment. I tried to stop the train so as to follow them, but the wheels were already moving, and it was too late.

"When we stopped at Willesden, I instantly changed my carriage. It appears that I was not seen to do so, which is not surprising, as the station was crowded with people. MacCoy, of course, was expecting me, and he had spent the time between Euston and Willesden in saying all he could to harden my brother's heart and set him against me. That is what I fancy, for I had never found him so impossible to soften or to move. I tried this way and I tried that; I pictured his future in an English gaol; I described the sorrow of his mother when I came back with the news; I said everything to touch his heart, but all to no purpose. He sat there with a fixed sneer upon his handsome face, while every now and then Sparrow MacCoy would throw in a taunt at me, or some word of encouragement to hold my brother to his resolutions.

"Why don't you run a Sunday-school?' he would say to me, and then, in the same breath: 'He thinks you have no will of your own. He thinks you are just the baby brother and that he

și i-a poftit în compartimentul alăturat. Am încercat să opresc trenul pentru a-i urmări, dar roțile se puseseră deja în mișcare și era prea târziu.

Am schimbat vagonul de îndată ce ne-am oprit la Willesden. Se pare că nu m-a văzut nimeni, ceea ce nu este surprinzător, dat fiind că gara era plină de lume. Desigur, MacCoy mă aștepta și, pe toată durata drumului dintre Euston și Willesden, îi spusese fratelui meu tot ce găsisese de cuviință pentru a-i întări inima și a-l întoarce împotriva mea. Cred că asta s-a întâmplat, deoarece nu a mai fost niciodată atât de imposibil să îl îmbunesc sau să îl înduișez. Am încercat în fel și chip; i-am înfățișat viitorul într-o închisoare englezească; i-am descris durerea mamei sale când mă voi întoarce să îi dau vestea; i-am spus totul pentru a-i ajunge la inimă, dar în zadar. Stătea jos, cu o expresie batjocoritoare întipărită pe chipul lui frumos, în timp ce Sparrow MacCoy mă ocăra din când în când sau spunea câte un cuvânt de încurajare, menit să îl facă pe fratele meu să își păstreze hotărârile.

—De ce nu administrezi o școală de duminică? îmi spunea și continua imediat: Crede că nu ai voință proprie. Crede că ești doar fratele mai mic, pe care îl poate controla după cum

can lead you where he likes. He's only just finding out that you are a man as well as he.'

"It was those words of his which set me talking bitterly. We had left Willesden, you understand, for all this took some time. My temper got the better of me, and for the first time in my life I let my brother see the rough side of me. Perhaps it would have been better had I done so earlier and more often.

"'A man!' said I. 'Well, I'm glad to have your friend's assurance of it, for no one would suspect it to see you like a boarding-school missy. I don't suppose in all this country there is a more contemptible-looking creature than you are as you sit there with that Dolly pinafore upon you.' He coloured up at that, for he was a vain man, and he winced from ridicule.

"'It's only a dust-cloak,' said he, and he slipped it off.'One has to throw the coppers off one's scent, and I had no other way to do it.' He took his toque off with the veil attached, and he put both it and the cloak into his brown bag. 'Anyway, I don't need to wear it until the conductor comes round,' said he.

"'Nor then, either,' said I, and taking the bag I slung it with

dorește. Abia acum descoperă că ești la fel de bărbat ca el.

Cuvintele acestea au fost cele care m-au făcut să vorbesc cu amărăciune. Înțelegeți, trenul plecase din Willesden, deoarece toate acestea au durat destul de mult. Temperamentul meu m-a învins și, pentru prima oară în viață, i-am permis fratelui meu să vadă latura neplăcută a caracterului meu. Poate ar fi fost mai bine dacă m-aș fi purtat astfel mai devreme și mai des.

—Bărbat! am spus. Ei, mă bucur că prietenul tău mă poate asigura în această privință, deoarece nimeni nu ar bănuia asta dacă te-ar vedea îmbrăcat ca o domnișoară de pension. Nu cred că mai există în toată țara cineva care să arate mai vrednic de dispreț decât tine, îmbrăcat în șorțul ăla de domnișorică. S-a înroșit imediat, pentru că era bărbat vanitos și se ferea să cadă în ridicol.

—E doar o gabardină, a spus și a dat-o jos. Trebuie să-i faci pe copoi să îți piardă urma, iar eu nu am avut altă cale la îndemână. Și-a dat jos toca și vâlul atașat și le-a pus, împreună cu pelerina, în geanta sa maro. În orice caz, nu-i nevoie să o port până când nu vine controlorul, a spus el.

—Și nici atunci, i-am spus eu și, luând geanta, am aruncat-o

all my force out of the window.'Now,' said I, 'you'll never make a Mary Jane of yourself while I can help it. If nothing but that disguise stands between you and a gaol, then to gaol you shall go.'

"That was the way to manage him. I felt my advantage at once. His supple nature was one which yielded to roughness far more readily than to entreaty. He flushed with shame, and his eyes filled with tears. But MacCoy saw my advantage also, and was determined that I should not pursue it.

"'He's my pard, and you shall not bully him,' he cried.

"'He's my brother, and you shall not ruin him,' said I. 'I believe a spell of prison is the very best way of keeping you apart, and you shall have it, or it will be no fault of mine.'

"'Oh, you would squeal, would you?' he cried, and in an instant he whipped out his revolver. I sprang for his hand, but saw that I was too late, and jumped aside. At the same instant he fired, and the bullet which would have struck me passed through the heart of my unfortunate brother.

cu toată puterea pe geam. Acum, am spus, nu vei ajunge niciodată ca o domnișoară de pension atâta timp cât pot face ceva în privința asta. Dacă acea deghizare este singurul lucru care stă între tine și închisoare, atunci la închisoare vei merge.

Așa trebuia să mă port pentru a-l ține în frâu. Am simțit imediat că am un avantaj. Firea sa docilă se lăsa mai degrabă convinsă de asprime decât de rugăminți stăruitoare. S-a făcut roșu la față de rușine, iar ochii i s-au umplut de lacrimi. Dar și MacCoy observase că am un avantaj și era hotărât să nu mă lase să îl păstrez.

—E prietenul meu și o să-l lași în pace! a strigat el.

—E fratele meu și nu-l vei distruge, am spus. Cred că un timp petrecut în închisoare este cea mai bună modalitate de a vă ține despărțiți și la închisoare veți merge, dacă pot face ceva în privința asta.

—Deci ți-ai da drumul la gură, nu-i așa? a strigat el și într-o clipă și-a scos revolverul. M-am năpustit asupra lui, dar mi-am dat seama că era prea târziu și am sărit într-o parte, iar glonte care m-ar fi lovit pe mine i-a străpuns inima nefericitului meu frate.

"He dropped without a groan upon the floor of the compartment, and MacCoy and I, equally horrified, knelt at each side of him, trying to bring back some signs of life. MacCoy still held the loaded revolver in his hand, but his anger against me and my resentment towards him had both for the moment been swallowed up in this sudden tragedy. It was he who first realized the situation. The train was for some reason going very slowly at the moment, and he saw his opportunity for escape. In an instant he had the door open, but I was as quick as he, and jumping upon him the two of us fell off the footboard and rolled in each other's arms down a steep embankment. At the bottom I struck my head against a stone, and I remembered nothing more. When I came to myself I was lying among some low bushes, not far from the railroad track, and somebody was bathing my head with a wet handkerchief. It was Sparrow MacCoy.

"I guess I couldn't leave you," said he. "I didn't want to have the blood of two of you on my hands in one day. You loved your brother, I've no doubt; but you didn't love him a cent more than I loved him, though you'll say that I took a queer way to show it. Anyhow, it seems a mighty empty world now

S-a prăbușit pe podeaua compartimentului fără să scoată un sunet, iar MacCoy și cu mine, la fel de îngroziți, am îngenunchiat de o parte și de alta a sa, încercând să obținem vreun semn de viață de la el. MacCoy încă avea în mână revolverul încărcat, dar furia sa față de mine și ranchiuna mea împotriva lui pieriseră pentru moment din cauza acestei tragedii subite. El a fost primul care și-a dat seama de situația în care ne aflam. Dintr-un motiv oarecare, trenul mergea foarte încet, iar el și-a dat seama că avea ocazia să scape. Într-o clipă ușa era deschisă, dar am fost la fel de rapid ca el și, sărind în urma lui, am căzut amândoi de pe scara vagonului și, ținând-ne în brațe, ne-am învârtit până la un rambleu abrupt. Când am ajuns jos, mi-am lovit capul de o piatră și mi-am pierdut cunoștința. Când mi-am venit în fire, zăceam în niște tufișuri pitice, nu departe de calea ferată, iar cineva îmi tampona capul cu o batistă udă. Era Sparrow MacCoy.

—Pasămite nu te-am putut lăsa aici, a spus. Nu doream ca, într-o singură zi, să îmi pătez mâinile și cu sângele fratelui tău, și cu al tău. Ți-ai iubit fratele, nu am nicio îndoială; dar nu l-ai iubit mai mult ca mine, deși vei spune că am avut un mod ciudat de a o arăta. În orice caz, lumea mi se pare teribil de

that he is gone, and I don't care a continental whether you give me over to the hangman or not.'

"He had turned his ankle in the fall, and there we sat, he with his useless foot, and I with my throbbing head, and we talked and talked until gradually my bitterness began to soften and to turn into something like sympathy. What was the use of revenging his death upon a man who was as much stricken by that death as I was? And then, as my wits gradually returned, I began to realize also that I could do nothing against MacCoy which would not recoil upon my mother and myself. How could we convict him without a full account of my brother's career being made public—the very thing which of all others we wished to avoid? It was really as much our interest as his to cover the matter up, and from being an avenger of crime I found myself changed to a conspirator against Justice. The place in which we found ourselves was one of those pheasant preserves which are so common in the Old Country, and as we groped our way through it I found myself consulting the slayer of my brother as to how far it would be possible to hush it up.

"I soon realized from what he said that unless there were

pustie acum că el s-a dus și nu îmi pasă nici cât negru sub unghie dacă mă dai sau nu pe mâna călăului.

Își sucise glezna în timpul căderii și am rămas acolo, el cu piciorul pe care nu îl putea folosi, iar eu cu capul care îmi plesnea și am tot vorbit până când, treptat, amărăciunea a început să îmi treacă și să se transforme într-un fel de simpatie. Ce rost avea să mă răzbun pentru moartea fratelui meu pe un om la fel de îndurerat ca și mine? Și apoi, în timp ce îmi veneam în simțiri, am început să îmi dau seama și că nu puteam face nimic împotriva lui MacCoy fără ca acest lucru să nu se răsfrângă și asupra mamei și asupra mea. Cum l-am fi putut condamna fără ca întreaga carieră a fratelui meu să nu devină publică—exact lucrul pe care doream cel mai mult să-l evităm? În realitate, eram la fel de interesați ca și el să ascundem această poveste, și din răzbunătorul crimei am ajuns un conspirator împotriva Justiției. Locul în care ne aflam era una dintre acele rezervații de fazani, atât de răspândite în Bătrâna Țară și, pe când ne croiam pe băjbăite drum prin ea, m-am pomenit sfătuindu-mă cu ucigașul fratelui meu cu privire la cât de mult timp vom putea păstra tăcerea.

În curând mi-am dat seama, din ce spunea, că, dacă nu

some papers of which we knew nothing in my brother's pockets, there was really no possible means by which the police could identify him or learn how he had got there. His ticket was in MacCoy's pocket, and so was the ticket for some baggage which they had left at the depot. Like most Americans, he had found it cheaper and easier to buy an outfit in London than to bring one from New York, so that all his linen and clothes were new and unmarked. The bag, containing the dust-cloak, which I had thrown out of the window, may have fallen among some bramble patch where it is still concealed, or may have been carried off by some tramp, or may have come into the possession of the police, who kept the incident to themselves. Anyhow, I have seen nothing about it in the London papers. As to the watches, they were a selection from those which had been intrusted to him for business purposes. It may have been for the same business purposes that he was taking them to Manchester, but — well, it's too late to enter into that.

"I don't blame the police for being at fault. I don't see how it could have been otherwise. There was just one little clue that they might have followed up, but it was a small one. I mean

cumva în buzunarele fratelui meu se aflau niște acte despre care noi nu știam, era imposibil ca poliția să îl identifice sau să descopere cum a ajuns acolo. Biletul său era în buzunarul lui MacCoy, precum și bonul pentru un bagaj lăsat în depou. Ca celor mai mulți americani, i se păruse mai ieftin și mai ușor să cumpere un costum din Londra decât să își aducă unul din New York, așa că toată lenjeria și hainele sale erau noi și fără marcă. Este posibil ca geanta în care se afla pelerina și pe care am aruncat-o pe fereastră să fi căzut pe vreun petic de pământ acoperit cu rugi, unde încă mai este ascunsă, sau se poate să fi fost luată de vreun vagabond, ori să fi ajuns în posesia poliției, care a păstrat acest lucru secret. În orice caz, nu am citit nimic despre asta în ziarele londoneze. În ceea ce privește ceasurile, erau o selecție din cele care îi fuseseră încredințate pentru afaceri. Poate chiar pentru aceste afaceri le ducea la Manchester, dar — ei bine, este prea târziu să mai intrăm în amănunte.

Nu dau vina pe poliție pentru că a dat greș. Nu văd cum s-ar fi putut petrece altfel lucrurile. A existat un singur indiciu mărunț de la care ar fi putut începe o investigație, dar era unul

that small, circular mirror which was found in my brother's pocket. It isn't a very common thing for a young man to carry about with him, is it? But a gambler might have told you what such a mirror may mean to a card-sharper. If you sit back a little from the table, and lay the mirror, face upwards, upon your lap, you can see, as you deal, every card that you give to your adversary. It is not hard to say whether you see a man or raise him when you know his cards as well as your own. It was as much a part of a sharper's outfit as the elastic clip upon Sparrow MacCoy's arm. Taking that, in connection with the recent frauds at the hotels, the police might have got hold of one end of the string."

"I don't think there is much more for me to explain. We got to a village called Amersham²¹ that night in the character of two gentlemen upon a walking tour, and afterwards we made our way quietly to London, whence MacCoy went on to Cairo and I returned to New York. My mother died six months afterwards, and I am glad to say that to the day of her death she never knew what happened. She was always under the delusion that Edward was earning an honest living in London, and I never had the heart to tell her the truth. He never wrote;

mic. Mă refer la oglinda mică și rotundă, găsită în buzunarul fratelui meu. Nu e un obiect pe care un tânăr l-ar avea asupra sa în mod obișnuit, nu-i așa? Dar un jucător de cărți v-ar fi putut spune ce înseamnă o astfel de oglindă pentru un cartofoar. Dacă te îndepărtezi puțin de masă și așezi oglinda în poală, cu fața în sus, poți să vezi, în timp ce împarți cărțile, fiecare carte pe care i-o dai oponentului tău. Nu e greu de spus dacă mizezi sau plusezi atunci când îi cunoști cărțile la fel de bine ca pe ale tale. Era o parte la fel de importantă din vestimentația unui cartofoar precum elasticul prins la mâna lui Sparrow MacCoy. Ținând cont de asta, precum și de recente furtisaguri de la hotel, poliția ar fi putut da de un capăt al firului.

Nu cred că mai sunt multe de explicat. În noaptea aceea am ajuns într-un sat numit Amersham²¹, pretinzând că suntem doi domni care călătoreau pe jos și apoi am pornit, pe nesimțite, spre Londra, de unde MacCoy a plecat spre Cairo, iar eu m-am întors la New York. Mama a murit după șase luni și mă bucur să spun că nu a știut ce s-a întâmplat până în ziua morții. A trăit mereu cu iluzia că Eduard își câștiga în mod cinstit traiul la Londra și nu m-a lăsat niciodată inima să îi spun adevărul. Nu a primit nicio scrisoare de la el; dar el oricum nu îi scria

but, then, he never did write at any time, so that made no difference. His name was the last upon her lips.

"There's just one other thing that I have to ask you, sir, and I should take it as a kind return for all this explanation, if you could do it for me. You remember that Testament that was picked up. I always carried it in my inside pocket, and it must have come out in my fall. I value it very highly, for it was the family book with my birth and my brother's marked by my father in the beginning of it. I wish you would apply at the proper place and have it sent to me. It can be of no possible value to anyone else. If you address it to X, Bassano's Library, Broadway²², New York, it is sure to come to hand."

niciodată, așa că nu a avut importanță. A murit cu numele lui pe buze.

Dacă este posibil, domnule, mai trebuie să vă rog un singur lucru, drept răsplată pentru această explicație. Vă amintiți Biblia care a fost găsită. O țineam mereu în buzunarul interior și trebuie să fi alunecat când am căzut. O prețuiesc foarte mult, deoarece aparținea familiei mele, iar tatăl meu a notat data nașterii mele și pe cea a fratelui meu pe prima pagină. Mi-aș dori să vă adresați serviciului corespunzător și să aranjați să îmi fie trimisă. Nu poate avea nicio însemnătate pentru nimeni altcineva. Dacă o veți trimite pe numele lui X, la Librăria lui Bassano, Broadway²², New York, cu siguranță îmi va parveni.

Notes

¹ Rugby is a town in UK, at the bordering of Warwickshire, Leicestershire and Northamptonshire.

² London Euston Railway Station is a major railway and underground station in London.

³ Traveling bag with flexible sides that contains two equal compartments. It was named after W. E. Gladstone (1809-1898), Prime Minister of the United Kingdom.

⁴ I have translated “smoke” as “fum de țigară”, although it was not specified in the original text, because simply translating it as “fum” could have been ambiguous. Since the short story was written at the end of the 19th century, the smoke could have come from the locomotive.

⁵ Rochester is a city in New York, in Monroe County.

⁶ Elmira is a town in Chemung County, New York.

Note

¹ Rugby este un oraș din New York, situat la marginea comitatelor Warwickshire, Leicestershire și Northamptonshire.

² Stația de tren London Euston este una din stațiile principale de tren și metrou din Londra.

³ Geantă de voiaj cu părți laterale flexibile, alcătuită din două compartimente de aceeași mărime. A fost numită după W. E. Gladstone (1809-1898), Prim-Ministru al Regatului Unit.

⁴ Am tradus cuvântul „smoke” (fum) prin „fum de țigară”, deși în textul original nu era specificat, deoarece traducându-l pur și simplu ca „fum”, ar fi putut apărea confuzii. Deoarece povestirea a fost scrisă la sfârșitul secolului al XIX-lea, fumul ar fi putut proveni de la locomotivă.

⁵ Rochester este un oraș din New York, din Comitatul Monroe.

⁶ Elmira este un oraș din Comitatul Chemung, New York.

⁷ Charles Tiffany (1812-1902) opened the jewellery store Tiffany & Young in New York City in 1837. The store was renamed Tiffany & Co. in 1853.

⁸ Joseph Rodgers (1743-1821) was the head of Joseph Rodgers & Sons, unequalled in the 19th century for their cutlery.

⁹ Sheffield is a city located on the north of England.

¹⁰ Scotland Yard is a metonym for London's Metropolitan Police.

¹¹ Tring is a town situated in Hertfordshire, UK.

¹² Cheddington is a village and a parish situated in Buckinghamshire, UK.

¹³ The British and Foreign Bible Society was founded in 1804 with the aim of supplying Bibles and New Testaments on a world-wide basis, in a language people could understand and at a price they could afford.

⁷ Charles Tiffany (1812-1902) a deschis magazinul de bijuterii Tiffany & Young în orașul New York, în 1837. Magazinul a fost redenumit Tiffany & Co. în 1853.

⁸ Joseph Rodgers (1743-1821) s-a aflat la conducerea firmei Joseph Rodgers & Sons (Joseph Rodgers și fiii), ale căror cuțite au fost de neegalat în secolul 19.

⁹ Sheffield este un oraș situat în nordul Angliei.

¹⁰ Scotland Yard este o metonimie pentru Poliția londoneză metropolitană din Londra.

¹¹ Tring este un oraș situat în Hertfordshire, Regatul Unit.

¹² Cheddington este un sat și o parohie din comitatul Buckinghamshire, Regatul Unit al Marii Britanii.

¹³ Societatea Biblică pentru Britania și Străinătate a fost întemeiată în 1804 cu scopul de a furniza Biblii și Noi Testamente în toată lumea, într-o limbă pe care oamenii să o poată înțelege și la un preț pe care să și-l poată permite.

¹⁴ Nihilism was a 19th century philosophical movement in Russia. The nihilists believed that nationalism, religion and traditional values were at the root of ignorance.

¹⁵ The newspaper was founded in 1894, when the Schenectady Printing Association took over a weekly called The Schenectady Gazette and turned it into a daily, renaming it The Daily Gazette in 1895.

¹⁶ Harrow is a town in the London Borough of Harrow, in the North-West of London.

¹⁷ King's Langley is a village, a parish and a subdistrict in Hertfordshire.

¹⁸ Buckinghamshire (abbreviated Bucks) is situated near London

¹⁹ Reverend Charles Parkhurst considered that there was too much police corruption in New York City. He conducted a campaign which led, in 1894, to the New York legislature's establishing The Lexow Commission to investigate police activities. The outcome of The Lexow Commission was the creation of a four-membered board. The president of the board, Theodore Roosevelt, wanted to improve the quality of police recruits and curtail corruption.

¹⁴ Nihilismul a fost un curent filosofic în Rusia, în secolul al XIX-lea. Nihiliștii credeau că naționalismul, religia și valorile tradiționale stăteau la baza ignoranței.

¹⁵ Ziarul a fost fondat în 1894, când centrul de tipărire Schenectady a preluat gazeta săptămânală și a transformat-o într-un cotidian, redenumind-o „The Daily Gazette” în 1895.

¹⁶ Harrow este un oraș din burgul londonez Harrow, situat în nord-vestul Londrei.

¹⁷ King's Langley este un sat, o parohie și un subdistrict din comitatul Hertfordshire.

¹⁸ Comitatul Buckinghamshire (prescurtat Bucks) se află lângă Londra.

¹⁹ Pastorul Charles Parkhurst era de părere că poliția din orașul New York este prea coruptă. A organizat o campanie în urma căreia, în 1894, corpurile legiuitoare din New York au format Comisia Lexow pentru a cerceta activitățile poliției. În urma formării Comisiei Lexow s-a format un consiliu alcătuit din patru membrii. Președintele consiliului, Theodore Roosevelt, dorea să îmbunătățească nivelul recruților din poliție și să reducă nivelul corupției.

²⁰ Northumberland Avenue is a street in the City of Westminster in central London.

²¹ Amersham is a city in the county of Buckinghamshire, 27 miles North-West from London.

²² Broadway is a street in New York City. It runs through the most famous plazas (Times Square, Madison Square, Herald Square) and by Columbia University.

²⁰ Northumberland Avenue este o stradă din burgul situat în partea centrală a Londrei, Westminster.

²¹ Amersham este un oraș în comitatul Buckingham, situat la aproximativ 43 de km și jumătate în nord-vestul Londrei.

²² Broadway este o stradă din orașul New York. Trece prin cele mai cunoscute piețe (Times Square, Madison Square, Herald Square) și pe lângă Universitatea din Columbia.

Translation
Café

May 2016